

Til hvers að kjósa konur?

DV
23 apr
1982

„Konur kjósa ekki konur.“ Af öllu því, sem tint er til og kallað rökstuðningur gegn kvennaframboði, er þessi gamla goðsaga e.t.v. einna vinsælust. Henni er varpað fram, oft með skírskotun til „kvenlegs eðlis“ eða þá með tilvitnun til hinnar eða þessarar kosningarinnar, þar sem konur hefðu lægri hlut fyrir karli, jafnvel átt a.m.k. helmingur kjósenda hafi verið konur líka. Konur styðja ekki aðrar konur. Hvernig dettur ykkur í hug að konur geti staðið saman?

Kvenlegt eðli

Það er erfitt að kveða niður goðsögur. Það er erfitt að telja konum, hvað þá körlum, trú um að þær séu ekki endilega alveg eins og þeim hefur verið lýst af körlum gegn um tíðirnar. Það er erfitt að segja við

Kjallarinn

Magdalena Schram

Þeir eru auðvitað margir, sem trúa því að kvenleg viðhorf eigi erindi. Sjálf tilurð jafnréttishreyfingarinnar staðfestir það. Barátta kvenna fyrir auknum hlut sínum innan stjórnmálaflokkanna staðfestir það líka.

Þær hljóta að leggja kapp á þá baráttu vegna þess að þær trúa því að konur hafi annað fram að færa en karlar, — séu ólíkar þeim að öðru leyti en því líkamlega — og eigi erindi. Barátta kvenna innan flokkanna staðfestir því í raun að til sé reynsluheimur og viðhorf kvenna, rétt eins og Kvennaframboð heldur fram. Sé gert ráð fyrir að tiltölulega jákvæð viðbrögð flokkanna nú séu til komin af öðrum hvötum en fylgisöflunar, má jafnvel fullyrða að þeir samþykki tilveru kvenlegs reynsluheims líka!

